

troens

A

B

C

Innhold

Innledning s. 3

Det store bildet s. 4

A - FRELSE

1. Guds frelse s. 8
2. Min respons s. 12
3. Min nye familie s. 14

B - DISIPPELSKAP

1. Etterfølgelse s. 18
2. Hjelperen Den Hellige Ånd s. 20
3. Frukten s. 21

C - DIN NYE HVERDAG

1. Relasjonen s. 25
2. Hverdagslivet s. 30
3. Ny livsstil s. 33

Innledning

av Knut Idland

Er du ny i troen? Eller kanskje du har en barnetro som du ønsker skal utvikles? Eller trenger du bare å bli mer trygg i det mest grunnleggende i den kristne tro? Da er dette undervisningsheftet for deg. Troen på Jesus er som en muskel – den kan utvikles og styrkes. Det er derfor viktig med undervisning som gjør at troen utvikles. Denne undervisningen sikter på å hjelpe deg i din trosutvikling, slik at troen på Jesus påvirker deg og hjelper deg i din hverdag.

NY I TROEN

Kanskje du nettopp har tatt i mot Guds gave, som er Jesus Kristus? Da ønsker vi å hjelpe deg til å forstå de grunnleggende ting. En solid grunnmur må alltid til for at det skal kunne bygges noe solid og stort oppå.

BARNETRO

Mange nordmenn sier at de har en barnetro. Det betyr ikke alltid at troen har så stor praktisk betydning i deres hverdagsliv. Hvordan kan barnetroen bli en hverdagstro?

Etter hvert som du leser dette heftet oppmuntrer vi deg til å stoppe opp, tenkte, stille spørsmål og på den måten jobbe deg gjennom de ulike tema. Det viktigste er ikke å lese gjennom og få ny hodekunnskap, men snarere en forståelse som gjør at troen får skikkelig fotfeste i din bevissthet.

LYKKE TIL!

Det store bildet

Det kan være vanskelig å forstå sin egen nåtid og framtid uten å samtidig forstå sin fortid. Fra år 1940 til år 1945 skjedde det noe i Norge som i aller høyeste grad har noe å si for oss i dag, selv om det skjedde før vår levetid. Noen kjempet og ofret livet for at vi skulle få vokse opp i et fritt land. Den friheten vi nyter godt av og tar som en selvfølge i dag, er en realitet fordi generasjonen før oss kjempet og vant. Hendelsene rundt 2. verdenskrig er realiteter som har fått store følger for mitt og ditt liv. Å forstå denne fortid er viktig for å kunne forstå vårt eget liv i dag. Indirekte er historien om krigen også min og din historie.

På samme måte er også historien om Gud, historien om deg og meg. For å forstå nåtiden trenger vi å forstå hvordan alt startet. La meg derfor ta deg tilbake til begynnelsen.

«I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden...»
(1. Mosebok 1:1)

Alt har sitt opphav i Gud. Gud er over alt og lenge før alt annet. Han er fra evighet, noe som betyr at Han ikke kan begrenses av tid og sted. På et tidspunkt skaper Gud himmel og jord. Da starter også menneskenes historie. Gud er livgiveren, skaperen og kjærligheten bak alt det skapte. Dette betyr også at Gud er for oss. Du er igjen tilfeldighet. Fra Guds side er du både planlagt, ønsket og elsket.

De fleste har vel hørt om at Gud er skaperen, men hvor i historien kommer jeg inn? Se for deg at noen venner sitter å ser på den gamle klassikeren "Pretty woman" på dvd. Du har ikke sett filmen før, men

fordi du kom for seint til denne filmkvelden fikk du bare med deg noen minutt i slutten av filmen. Der ser du Richard Gere og Julia Roberts koser seg sammen i full forelskelse. Ut fra din oppfatning er dette bare en koselig film om et kjærestepar som koser seg sammen. Men dersom du hadde sett hele filmen ville du visst at dama hadde en fortid som mangeårig prostituert, og at hennes liv ble snudd opp ned når hun fant en mann som elsket henne for den hun var. Sluttscenen på filmen blir med andre ord ganske overfladisk og tam dersom du ikke får med deg hele historien.

På samme måte er det viktig å se ditt liv i en større sammenheng. Ser du det store bilde vil du se at åpenbaringen om Gud også er historien om ditt liv. Fra Guds perspektiv er nemlig ikke du en tilfeldighet som plutselig havnet i Norge i disse dager. Før verden ble til var du i Hans tanker og planer. Din historie startet ikke hos din far og mor, men hos Gud. Han kjente deg før noen andre visste at du kom til å leve.

«Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg...»
(Jesaja 1:5)

Gud har alltid kjent deg, og Han kjenner deg bedre enn du kjenner deg selv. Bibelen sier at han til og med har kontroll på hvor mange hårstrå du til enhver tid har på ditt hode (Matteus 10:30). Vår naturlige respons skulle derfor være at vi gjerne vil bli bedre kjent med Han.

Når vi skal lære å kjenne historien om oss selv trenger vi å bli kjent med de viktigste hendelsene og de viktigste aktørene i historien;

- Gud = Skaperen
- Jesus = Frelseren
- Den Hellig Ånd = Hjelperen
- Deg (mennesket) = Synderen
- Djevelen = Fienden

KORT OM GUD

Det første Gud presenterer seg som er som skaper av himmelen, jorden og alt levende som fyller jorden. Så stiller du kanskje spørsmålet; Kan du bevise Gud? Jeg har aldri sett Han, så hvor bor Han?

Vel, jeg tror ikke vi fysisk kan finne Gud i skaperverket akkurat som vi ikke finner bakeren i brødet. Men skaperverket vitner om Gud, slik som brødet vitner om en baker. Dersom vi fullt ut kunne forstå Gud ville vi selv vært Gud. Ettersom vi ikke er det, vil vi alltid stille spørsmål, gruble og ha en trang i oss etter å forstå Gud. Poenget er at dersom det finnes en Gud, må han alltid ha eksistert, og han må være over vår begrensede fatteevne. Likevel har Gud valgt å gi et glimt av seg selv gjennom (a) skaperverket, (b) sitt Ord og (c) personen Jesus Kristus.

I Bibelen møter vi Gud som evig, allmektig, allestedsnærværende, allvitende, hellig, rettferdig, kjærlighet, sannhet og som skaper. Gjennom Jesus møter vi Gud som frelser.

KORT OM JESUS KRISTUS

Den måten Gud viser seg tydeligst er gjennom personen Jesus Kristus. Det er ingen som har vist oss hvem Gud er som Jesus. Et bedre bilde, en bedre forståelse, en større nærhet og et bedre fellesskap med Gud enn det vi finner i Jesus Kristus

går det ikke an å få. Læren om Jesus Kristus er selve hjørnesteinen i kristendommen. Jesus gjør hele forskjellen. Bibelen lærer oss at også Jesus er fra evighet, og at Han er Gud. Selv om vi møter Jesus som 100 prosent menneske er Han også 100 prosent Gud. Hvis han ikke var Gud, kunne han heller ikke frelse oss. Og frelse (= redning) er hovedårsaken til at Jesus kom.

«Jesus er kommet for å oppsøke det som var fortapt, og frelse det...» (Lukasevangeliet 19:10)

KORT OM DEN HELLIGE ÅND

Bibelen lærer oss at Gud er en treenig Gud. Det betyr at Gud er både en og tre samtidig. Slikt kan være vanskelig å forstå. Men tenk på H₂O, stoffet vi vanligvis bare kaller vann. Vann kan komme til syne både som is, flytende vann og damp. Altså tre uttrykk, men et stoff.

Guds ønske er at alle skal skulle kunne oppleve Guds nærvær og hjelp. Guds måte å flytte inn i våre hjerter på er ved Den Hellig Ånd (forkortet DHÅ). Han flytter inn i våre liv som en hjelper i det øyeblikket vi tar i mot Jesus som frelser. Gud ville ikke at vi skulle være aleine med våre utfordringer, derfor så velger han å være nær oss gjennom sin Ånd. Den Hellige Ånds viktigste oppgave er å gjøre Jesus stor i for oss. Når Jesus blir stor for oss er det derfor ikke vår prestasjon, men snarere det at vi har tillatt Den Hellig Ånd å jobbe i oss.

KORT OM DEG (MENNESKET)

Det første Bibelen lærer oss om menneske er at vi er skapt av Gud. Vi står under Gud, men over skaperverket. Vi er elsket av Gud og er kronen på Hans skaperverk. Vår oppgave var å fylle (befolke) jorden og ta vare på skaperverket.

«Da sa Gud: La oss skape mennesker i vårt bilde, som et avbilde av oss! Gud velsignet dem og sa til dem: Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen og alle dyr som det kryr av på jorden!»

(1 Mosebok 1:26+28)

Over alt dette ble vi skapt til å elske Gud og speile han.

Mennesket havnet i et kjempeproblem når de valgte å vende ryggen til Gud. Med vår frie vilje har vi alle snudd ryggen til Gud, sier Bibelen. Dette har gjort oss til syndere for Gud som har behov for redning (= frelse).

KORT OM DJEVELEN

Det er ikke bare menneskene som har falt ved å synde. Også engelen Lucifer gjorde opprør, i himmelen. Hans opprør gjorde at han ble en fiende til Gud og mennesker. Hans store ønske er å jobbe for å lokke, friste og villedde mennesker slik at vi vender ryggen til Gud.

1. Guds frelse

Hvorfor trenger jeg frelse? Tenk deg at du fikk se Gud ansikt til ansikt i dag. Hva tror du din respons ville vært?

Jesaja var en ung mann som levde for ca. 3000 år siden i Israel. Han hadde et fint liv fordi pappaen hans, Amos, var i slekt med Kongehuset. Den unge gutten hadde hørt mye om Gud og hadde derfor en barnetro. Men kanskje var denne barnetroen noe som ikke påvirket hans hverdag i nevneverdig grad? Så skjer det at kongen dør, og noe av tryggheten i livet til Jesaja blir borte. Det er da Jesaja får et personlig møte med Gud:

«I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en høy og mektig trone, og slepet av hans kappe fylte templet. Serafer stod omkring ham. Hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket de ansiktet, med to dekket de føttene, og med to holdt de seg svevende. De ropte til hverandre: "Hellig, hellig, hellig er Herren, Allhærs Gud. All jorden er full av hans herlighet." Boltene ristet i dørtersklene når ropet runget, og huset ble fylt med røk. "Ve meg! Det er ute med meg. For jeg er en mann med urene lepper, jeg bor blant et folk med urene lepper, og mine øyne har sett Kongen, Herren, Allhærs Gud.»
(Jesaja 6:1-5)

Hva er det som skjer her? Jo, Jesaja trodde han hadde "kontroll" på det med Gud, men når han møter Gud blir han både målløs og rystet. Gud var så enorm, så stor, så hellig og så fantastisk at et møte med Ham (Gud) skulle forandre livet hans for alltid.

I bibelteksten står ordet hellig tre ganger etter

hverandre; "Hellig, hellig, hellig er...". Når vi skal tydeliggjøre noe som er viktig bruker vi enten **fet tekst**, *kursiv*, understrek eller store fonter. Men på hebraisk ble repetisjon brukt når noe skulle tydeliggjøres. Når noe ble repetert tre ganger var det for å understreke at dette er av evig betydning og at ingenting er viktigere enn dette. At Gud er hellig betyr at han er annerledes enn oss. Han er adskilt, eller enestående om du vil. Absolutt alt ved Gud er rett. Han er "skremmende", vakker, ren, uendelig, mektig og har en standard som gjør at vi, selv på våre beste dager, er skitne syndere i forhold til Ham.

Gud beskrives som Kongenes konge. Hans opphøyde posisjon gjør at vi i utgangspunktet ikke har tilgang til Ham. Dersom du er i Oslo kan du ikke gå opp til slottet, ringe på og forvente å få snakke med Kong Harald. Skal du treffe Kong Harald må du bli invitert inn. I forhold til Gud er Kong Harald som ingenting å regne. Når da Jesaja får møte Gud, så blir hans første respons;

«Ve meg! Det er ute med meg. For jeg er en mann med urene lepper, jeg bor blant et folk med urene lepper, og mine øyne har sett Kongen, Herren, Allhærs Gud.»
(Jesaja 6:4)

Selv om Jesaja hadde vært en snill gutt, følte han seg skitten i møte med Gud. Tilbake til spørsmålet: Tenk deg at du fikk møte Gud ansikt til ansikt i dag. Hva tror du din respons ville vært? Jeg tror vår respons hadde vært lik Jesajas respons. I møte med en hellig Gud hadde vi sett vår egen ufullkommenhet og vår egen synd.

Fordi synden kom inn i verden med Adam og Eva,

har vi alle det samme problemet. Paulus beskriver problemet slik;

«For alle har syndet og mangler Guds herlighet.»
(Romerbrevet 3:23)

Den mørkeste delen av alle menneskers historie finner vi i dette verset. Dette er grunnen til at vi trenger frelse - vår synd (Synd = feiltrinn i forhold til Guds standard). Om vi overser det, ikke snakker om det eller later som det ikke er sant, vil vi bare ende opp med å lure oss selv. Synden er like fullt en realitet for både deg og meg, ja, for alle mennesker. Kjenner du igjen synden i ditt eget liv? Paulus skriver noe som vi sikkert kan kjenne oss igjen i; vi vil det gode, men får det ikke alltid til. Vi vil ikke det onde, men velger ofte å gjøre det likevel...

«For jeg vet at i meg, det vil si slik jeg er i meg selv, bor det ikke noe godt. Viljen har jeg, men å gjøre det gode makter jeg ikke. Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, og det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg. Men gjør jeg det jeg ikke vil, er det ikke jeg som gjør det, men synden som bor i meg.»
(Romerbrevet 7:18-20)

Heldigvis slutter ikke historien om Jesajas møte med Gud her. Slik responderer Gud til Jesaja;

«Din skyld er tatt bort, og din synd er sonet.»
(Jesaja 6:7)

I stedet for å dømme Jesaja, velger Gud i sin godhet og gi Jesaja tilgivelse og nåde.

GUDS GAVEPAKKE

Åpenbaringen om Gud som skapte menneske og om hvordan mennesket falt og ble syndere får nå sitt klimaks; sitt høydepunkt. En dramatisk vending skjer i historien når den allmektige, evige og feilfrie Gud tar på seg vår synd og dermed ble Han løsningsen på vårt problem. Gud ser menneskers håpløse situasjon, men i stedet for å dømme oss, kommer Han for å frelse oss.

«For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.»
(Johannesevangeliet 3 :16-17)

Vi har allerede sett på at Gud er hellig. Denne delen av historien, som vi nettopp leste, tydeliggjør at Gud også er kjærlig. Alt ved Gud roper kjærlighet. Han er selve kjærligheten. Dette viser Han ved å ikke vende ryggen til oss, selv om vi vender ryggen til Ham. Hvor høyt elsker Gud? Så høyt at han gav oss Jesus. Guds gavepakke til oss er frelse (Frelse = redning). For å frelse trengs det en frelser. Frelsen, eller troen på Jesus om du vil, er en gave fra Gud. En gave blir aldri en gave uten at den tas i mot. En gave blir gitt og tatt i mot frivillig, og man trenger ikke gjøre seg fortjent til den (da ville det jo ikke vært gave, men lønn).

Den vanligste tanke for oss mennesker er at vi vil gjøre oss fortjent til det som er verdifullt. Når du strever og jobber skal du jo ha "lønn for strevet". Når det gjelder troen kan vi ikke gjøre oss fortjent til å motta den. Belønning er utelukket. Troen kan kun tas i mot som en gave, fordi frelsen allerede er

betalt. Den betalte Jesus med sitt eget liv. Prisen for vår frelse var Jesus Kristus korsfestet. Hvis prisen for vår frelse allerede er betalt, kan umulig vårt strev, vår gjerningen eller vår innsats legge til noe som helst.

La Bibelen tale for seg selv;

«Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i Ham skulle få Guds rettferdighet.» (2. Korinterbrev 5:21)

«Dette er Guds rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus, til alle som tror. Her er det ingen forskjell, for alle har syndet, og de har ingen del i Guds herlighet. Men ufortjent og av hans nåde blir de erklært rettferdige på grunn av forløsningen i Kristus Jesus.» (Romerbrevet 3:22-24)

HVORDAN BLIR JEG EN KRISTEN?

Gud ER kjærlighet. Det betyr også at ALT Gud gjør er kjærlighets-motivert. Guds hensikt med å skape oss er at vi skal være elsket av Han. Når mennesket valgte å vende ryggen til Gud gjennom å synde skapte det brudd i relasjonen med Gud. Dersom relasjonen skulle gjenopprettes måtte det gjøres noe med synd, som er årsaken til bruddet mellom Gud og mennesker. Når Gud velger å gjøre sin eneste sønn til syndebukken er det ene og alene fordi han elsker oss. Guds løsning heter derfor Jesus Kristus. Han er veien til fellesskapet med Gud. Jesus sier;

«Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.» (Johannesevangeliet 14:6)

«Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.» (Johannesevangeliet 1:12)

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave.» (Efeserbrevet 2:8)

Bibelen forteller oss at vi kan ta i mot Jesus, og gi troen plass i våre hjerter. Videre sier Bibelen at denne troen også må uttales eller bekjennes. Ofte er det slik at ting blir mer tydelig for oss når vi setter ord på det. Her og nå kan du velge å ta i mot Jesus og sette ord på din troen. Du kan for eksempel be en bønn som denne:

”Jesus, jeg tror at du er Guds sønn. Jeg tror at du døde for mine synder. Akkurat nå ønsker jeg å ta i mot deg som min frelser. Jeg inviterer deg til å være herre i mitt liv. Takk at jeg nå kan få kalle meg ditt barn og din etterfølger. Amen”.

«For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst. Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige for Gud, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst.» (Romerbrevet 10:9-10)

HVA SKJEDDE NÅ?

Det som skjer når vi velger å ta i mot frelsen i Jesus, kan best sammenlignes med en fødsel. Et liv starter. Det nye livet fødes på innsiden av den som tar i mot Jesus. I følge bibelen er det snakk om enorme forandringer. Kontrasten er som mørke og lys, som natt og dag, som død og liv. Hvordan disse innvendige forandringene slår ut i det ytre varierer fra person til person, men det som har skjedd på

innsiden har gitt livet ditt en ny mening, et nytt innhold, en ny kurs og et nytt endemål.

«Derfor, hvis noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til.» (2 Korinterbrev 5:17)

Hva vil det si å bli ”født på ny”? En lærd mann, Nikodemus, kom til Jesus en natt på leting etter svar. Jesus sa da til han at han måtte bli født på ny (Står om dette i Johannes evangelium kapittel 3). Svaret overrasket og forvirret den høyt utdannende mannen, og Jesus måtte forklare det hele nærmere. Jesus forklarer han at vi selvsagt ikke blir ”født på ny” rent fysisk. Ingen kan kripe inn i mammas mage igjen - det er på innsiden forvandlingen skjer. Vi får en ny identitet. Vi ser oss selv, verden, evigheten, ja alt i et nytt lys og med en ny forståelse.

«I tro forstår vi at verden er skapt ved Guds ord, og at det vi ser, har sitt opphav i det usynlige.» (Hebreerbrevet 11:3)

En fødsel er alltid bare en sped begynnelse. Det viktige nå er derfor at spedbarnet på innsiden av oss får næring. Troen trenger å vokse slik at den blir sunn og sterk. Derfor trenger du dette undervisningsheftet - Troens basis.

Denne ”nye fødsel” bringer oss i en helt ny posisjon ovenfor Gud. Den nye tilstanden kalles for rettferdighet. Å være rettferdig for Gud har ingenting med prestasjon eller god oppførsel å gjøre. Det er snakk om min posisjon og tilstand i forhold til Gud. Jeg er 100% god nok for Gud. På tross av mine feil

og mangler ser Gud på meg som rettferdig.

Det normale i denne verden er å tenke at rettferdighet handler om å ”få som fortjent”. Skal jeg bli oppfattet som 100% rettferdig må jeg da også leve 100% rett. Du kan streve og ta deg sammen alt du orker, men rettferdighet kommer du aldri til å klare å oppnå i egen kraft.

«Som det står skrevet: Det er ikke en rettferdig, nei, ikke en eneste.» (Romerbrevet 3:10)

Rettferdighet er en del av ”frelsespakka”. Den gis ikke som en fortjenestemedalje, men ene og alene fordi vi tror på Jesus. Jesus har blitt min og din rettferdighet. Når Gud ser deg, ser han deg gjennom Jesus Kristus. Ditt liv, hele deg med dine feil og mangler, er skjult hos Jesus. Min og din historie er at vi var fortapt på grunn av vår urett. Guds budskap til oss er at Jesus har gitt oss sin rettferdighet.

«Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.» (Kolosserbrevet 3:3)

«Men vi vet at et menneske ikke blir rettferdig for Gud på grunn av gjerninger som loven krever, men bare ved troen på Kristus Jesus. Derfor trodde også vi på Kristus Jesus så vi kunne erklæres rettferdige ved troen på Kristus, ikke på grunn av lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av lovgjerninger.» (Galaterbrevet 2:16)

Gjennom troen på Jesus er vi rettferdige, vi er Guds barn og Guds arvinger. Billedlig talt er dette som å vinne i lotto. Du får en rikdom som kommer uten at du har strevd, prestert eller gjort deg fortjent til. All ære til Jesus!!

2. Min respons

Tilbake til historien om Jesaja. Jesaja opplevde Guds frelse. Han fikk en ny start. Historien forteller oss videre at Jesaja stilte seg selv disponibel for Gud ved å si ”her er jeg, send meg” (Jes 6.8). Det mest innlysende i verden for Jesaja var altså å gi respons på det han nå hadde opplevd. Det naturlige bør være at det samme skjer med oss når vi tar i mot frelsen i Jesus. Vi gir respons, ikke som en plikt, men i ren takknemlighet. Når vårt hjerte bytter kaptein, fra meg selv til Jesus Kristus, er det naturlige å høre med kapteinen hvordan veien videre bør se ut. Min respons handler om hvilket etterspill det får at jeg nå har valgt å gjøre Jesus til herre i mitt liv. Det nye i livet mitt er at jeg velger å følge etter min nye sjef. La oss høre hva Peter sin første utfordring var til dem som tok i mot Jesus.

«Peter svarte dem: ”Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere får tilgivelse for syndene, og dere skal få Den Hellige Ånds gave.» (Apostlenes gjerninger 2:38)

HVA ER DÅP?

Dåp er enkelt forklart din respons og ditt ja til at du vil tilhøre Jesus Kristus. Det er litt som å ta på seg en giftering *fordi du er blitt* gift, ikke for å bli gift. Eller som å ta på seg en fotballdrakt fordi du er med på et lag, ikke for å bli med på laget. Du tilhører Gud ene og alene gjennom troen på Jesus. Bibelen oppfordrer oss likevel til å forsegle avtalen med Gud gjennom å la seg døpe.

Dåpen blir da:

I. En offentlig bekjennelse av din tro

«Men nå trodde de Filip som forkynte evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, og de lot seg døpe, både menn og kvinner.» (Apostlenes gjerninger 8:12)

I dåpen bekjenner du for deg selv, for mennesker og for Gud, hva du tror på og hvem du vil følge. Det blir tydelig for alle.

II. En bekjennelse av tilhørighet til Jesus Kristus og Hans menighet

«De som tok imot hans budskap, ble døpt, og den dagen ble rundt tre tusen lagt til menigheten.» (Apostlenes gjerninger 2:41)

Gjennom dåpen bekjenner du at du vil være en del av Guds menighet på jord. Kirke eller menighet er nemlig Guds ordning om hvordan de som tilhører Han skal stå sammen.

III. Din pakt med Gud

«Dåpen er ikke å vaske kroppen ren, men en samvit-tighetspakt med Gud i kraft av Jesu Kristi oppstandelse.» (1.Petersbrev 3:21)

En pakt eller en avtale er noe vi kan forholde oss til uansett om følelser og omstendighet skulle endre seg. Din avtale med Gud signeres i dåpen.

HVORFOR DÅP?

Det åpenbare svaret på dette spørsmålet er at vi skal la oss døpe fordi Jesus har sagt det. Bibelen

taler mye og tydelig om dåp. Noe av det siste Jesus gjør før han avslutter sin tjeneste på jorden er å samle sine venner og disipler. Til disse sa han;

«Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» (Matteusevangeliet 28:18-20)

Dåpen inneholder en sterk symbolikk som forteller alt om det valget du har tatt når du sa ja til Jesus. Dåpen uttrykker at du legger et gammelt liv bak deg, og starte en nytt liv med Jesus i sentrum.

«For i dåpen ble dere begravet sammen med ham, og i den ble dere også reist opp med ham, ved troen på Guds kraft som reiste Kristus opp fra de døde.» (Kolosserbrevet 2:12)

I dåpen anerkjenner du altså det Jesus gjorde på korset gjennom hans død og oppstandelse. Når Jesus dør på korset, så vinner han seier over synden. Synden er det som skiller mennesker fra Gud. Man kan si at Jesus korsfester synden, slik at den ikke lenger er et hinder for menneskers fellesskap med Gud. Når vi velger å døpes symboliserer dette at Jesu død også erklærer synden i mitt liv som død.

Etter en død følger det alltid en begravelse. I dåpen begraves det som er dødt. Jeg vender meg bort fra synden og begraver den en gang for alltid. Det gamle livet uten Gud er dødt, og dåpen blir da en begravelse av dette livet. Det døde blir begravet. Men det er noe mer, for vi blir ikke værende i

dåps-graven, vi blir reist opp igjen med Kristus til et nytt liv. Når vi reises opp fra vannet signaliserer dette starten på et nytt liv, med Jesus som Herre.

«Vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble altså begravet med ham da vi ble døpt med denne dåp til døden, for at vi skal leve det nye livet, likesom Kristus ble reist opp fra de døde ved Faderens veldige kraft. Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi også være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans. Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at det legeme som er under synden, skulle gjøres til intet og vi ikke lenger være slaver under synden. For synden har ikke lenger noen rett over den som er død. Er vi døde med Kristus, tror vi også at vi skal leve med ham. Vi vet at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer, for døden har ikke lenger makt over ham. Gjennom sin død gjorde han opp med synden, én gang for alle. Det liv han lever, er et liv for Gud. På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus.» (Romerbrevet 6:3-11)

Gjennom dåpen bekjenner vi og tar del i Jesu død, begravelse og oppstandelse. Dåpen blir min synlige handling som viser at jeg inngår en livslang avtale med Jesus.

HVA SKJER NÅ?

Ta kontakt med din husgruppeleder, ungdomsleder eller pastor for en samtale rundt de tingene du lurur på, og eventuelt forberede for dåp.

3. Min nye familie

MENIGHETEN ER GUDS FAMILIE

Det er lett å tenke at en menighet (eller kirke) er en bygning med ulike arrangement, hvor vi går for å bli underholdt, treffe kjentfolk og ha det gøy. Vi gir vårt terningkast alt etter hvor bra eller givende vi syns arrangementet har vært. Dette er overhode ikke Guds tanke. Menighet er Guds forordning og Guds initiativ, hvor tanken er at alle som tror på Jesus er en del av Guds familie. Her knyttes forskjellige mennesker sammen i troen på Gud som vår felles Far og Jesus som vår frelser og venn. I menighet erfarer vi tilhørighet. I menighet skal vi vokse i troen, oppleve omsorg og kjenne styrken av å tilbe Gud sammen med mange andre. I menigheten knyttes vi sammen og utfordres til å leve ut det oppdraget Gud har gitt oss på jorden.

«Vi tilhører hverandre og hver og en av oss trenger alle de andre.» (Romerbrevet 12:5)

«Familien er Guds levende menighet, sannhetens støtte og grunnvoll.» (1 Timoteus brev 3:15)

Sannsynligvis finnes det mange flere troende mennesker enn dem vi finner i våre kirker og menighetslokaler rundt om i verden. Årsaken til dette kan være mange, men Gud er krystallklar på at du trenger en lokal menighet. Vi er skapt til å tilhøre, ha fellesskap og relasjon med både Gud og hverandre. Derfor er det meningsløst og være menighetsløs. Menighet er Guds redskap for ta hånd om oss som tror. Like fullt er det Guds redskap for å gjøre evangeliet tilgjengelig i en hel verden som trenger å bli kjent med Jesus.

«Alt la han under hans føtter, og ham, hodet over alle ting, har han gitt til kirken, som er Kristi legeme, fylt av ham som fyller alt i alle.» (Efeserbrevet 1:22-23)

I neste avsnitt skal vi gi bibelsk belegg for hvorfor menighet er så viktig for oss.

HVORFOR TRENGER DU EN MENIGHET?

Når vi ser hva bibelen sier at menigheten er, vil det også være lettere for oss å forstå hvorfor vi trenger en menighet.

I. Menigheten er Jesu kropp

«Nå er dere Kristi legeme, og hver for seg er dere lemmer på Hans legeme.» (1. Korinterbrev 12:27)

Menigheten er Jesu kropp på jorden. Utsagnet kan høres merkelig ut, men tenk litt på det. Jesus gikk omkring på jorden og gjorde godt i ca. 33 år. Når han reiste til himmelen gav han beskjed om at hans gjerninger fortsatt skulle gjøres, men nå gjennom alle oss som tror på han. Vi er Jesu forlengende arm, fot, øye, øre og stemme på jorden. Bildet forteller oss at absolutt alle er en kroppsdel på den kroppen. Det betyr at du trengs og du tilhører. Uten deg vil kroppen ha skavanker. Hele teksten i kapittel 12 forklarer dette grundig. Menigheten er ikke et sted for konkurranse, posisjon eller prestisje. Alle er viktig og alle trengs. Kun du kan fylle din rolle. Sammen kan vi glede oss over en kropp som representerer Jesus i vårt nærmiljø og i vår verden.

«Slik er vi... en kropp i Kristus, og hver enkelt er vi hverandres kroppsdel.» (Romerbrevet 12:5)

II. Menigheten er Guds hus

At menigheten er Guds hus betyr ikke at det er noe hellig og "magisk" med våre kirkelokaler. Gud bor ikke i bygninger, han bor i mennesker. Av praktiske årsaker trenger vi selvsagt bygninger å samles i, men dette har ingenting med at Gud bor der å gjøre. Guds bolig er meg og deg. Der Gud bor, finnes det hellige. Derfor er vi de hellige, ikke vårt kirkebygg. Hvorfor er dette så viktig å understreke? Fordi dette vil totalt endre din oppfatning av hva menighet er. Kirke er ikke noe vi går til, det er noe vi ER. Vi lever ut kirke i hverdagen, fordi vi bærer med oss Jesus overalt hvor vi beveger oss. Du bringer med deg Jesus i ditt hjem, på din skole, på din arbeidsplass, i ditt nabolag og blant dine venner. Sammen ER vi GUDS MENIGHET!

«Vær selv levende steiner som bygges opp til et åndelig tempel! Bli et hellig presteskap, og bær fram åndelige offer som Gud gjerne tar imot, ved Jesus Kristus.» (1 Petersbrev kap. 2 vers 5)

At vi er levende steiner, understreker at det er mennesker som er menigheten. Når du sier ja til å bli med å bygge menighet på Hommersåk, sier du egentlig ja til å bygge, investere i og bry deg om medmennesker i Hommersåk.

III. Menighet er fellesskap

Det fins minst to ting du ikke klarer aleine i livet. Det ene er å bli gift (Det kreves to personer) og det andre er å være en kristen. Skal du gå gjennom livet

uten å dele troen med noen legger du ut på en nærmest umulig reise. Om troen ikke får gode vekstvilkår står den i fare for å visne hen. Derfor trenger du fellesskap med andre troende.

«De samlet seg regelmessig for å bli undervist av apostlene. De hadde fellesskap med hverandre, hadde nattverd og ba sammen.» (Apostlenes gjerninger 2:42)

I et slikt fellesskap vil du oppleve det som bibelen kaller det STØRSTE i livet, nemlig kjærlighet. Du kan være til hjelp, og du kan få hjelp. Du kan bekjenne din tro. Du kan stille spørsmål og finne svar. Du hjelpes til å holde hjerteforholdet til Jesus varmt. Du opplever beskyttelse, trøst og omsorg. Dette må du leve ut sammen med noen. Dette livet kan bare leves i fellesskap.

Menighet er å hjelpe hverandre til å daglig leve tett på Gud, tett på hverandre og tett på verden rundt oss.

KOBLE PÅ!

En praktisk måte å vise at du kobler på er ved å bli medlem i menigheten. Skulle du ønske det så ta kontakt med en av lederne i menigheten. Da vil du kunne få et hefte kalt "Betels basis". Dette vil gi deg en innføring i enda mer om hvem vi er, hva vi står for og hva som særpreger oss som menighet. I tillegg vil du få et medlemsskjema som enkelt skal fylles ut med navn, fødselsnummer etc.

Den praktiske, formelle påkoblingen er viktig nok, men den viktigste påkobling du kan gjøre er med hjerte. Din hjertes-bestemmelse avgjør din

holdning til og din overgivelse til menighetsfelleskapet. Hva du går inn med av overgivelse vil sannsynligvis også avgjøre hva du opplever du får ut av menighetsfelleskapet.

«Those that are planted in the house of the Lord, they will flourish.» (Salme 92.13)

Oppsummert har kapittel 1 handlet om TRO, DÅP og MENIGHET.

B disippelskap

GÅ I LÆRE HOS JESUS

1. Etterfølgelse

Så langt i denne undervisningen har vi fokusert på evangeliet som Guds gode nyheter til oss og troens respons som er å ta i mot Jesus, la oss døpe og koble på den lokale menighet.

Å bli en kristen er mye mer enn å bli med i "Jesus-gjengen". Jesus kom aldri for å verve medlemmer, samle fans eller få tilhengere, men han kom for å kalle etterfølgere. Derfor var Jesu utfordring til de som ville ha med Han å gjøre, en invitasjon til å følge etter Han.

Et eksempel er når Jesus kaller tolleren Matteus.

«Da Jesus gikk videre og kom forbi tollboden, fikk han se en mann som satt der; han hette Matteus. Jesus sa til ham: «Følg meg!» Og han reiste seg og fulgte ham.»
(Matteusevangeliet 9:9)

Et annet eksempel er når Jesus kaller brødrene Peter og Andreas, samt Jakob og Johannes.

«Jesus sa: "Tiden er kommet, Guds rike er nær. Vend om og tro på evangeliet!" En gang han gikk langs Galilea-sjøen, fikk han se Simon og hans bror Andreas, som kastet net i sjøen; de var fiskere. Jesus sa til dem: "Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!" Straks lot de garnene ligge og fulgte ham. Da han kom litt lenger fram, så han Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes. De satt i båten og bøtte garnene. Da kalte han dem, og de forlot sin far Sebedeus som satt igjen i båten med leiefolkene, og fulgte ham.»
(Markusevangeliet 1:15-20)

I dag bruker vi ordet kristen på dem som tror på Jesus. De første som kom til tro på Jesus ble kalt for disipler. En kristen og en disippel er derfor synonyme begreper. Tanken med at Jesus kalte dem for disipler var at han kalte dem til etterfølgelse. Han var mesteren og de var lærlingene. Å si JA til å tro på Jesus er med andre ord å si JA til å være en etterfølger av Jesus, en som går i lære hos Han.

Bibelen viser oss at Jesus ikke stoppet med en håndfull disipler. Han gav sine etterfølgere et oppdrag å gjøre disipler av alle som kom til tro på han. Han sier i Matteus 28:18 at vi skal gå ut i hele verden og gjøre alle til disipler. Videre sier han hva dette innebærer: Vi skal døpe dem (se forrige kapittel) og lære dem å holde alt Jesus underviste og befalte.

Peter sier det slik i sitt første brev;

«Det var jo dette dere ble kalt til; for Kristus led for dere og etterlot dere et eksempel for at dere skulle følge i hans spor.» (1. Peters brev 2:21)

Vi skal i resten av dette kapitlet se mer på hva dette innebærer – å følge i Jesu fotspor.

FRI VILJE, FORBEHOLD OG FORPLIKTELSE

Å tvinges eller presses til noe vi ikke vil skaper sjelden gode resultater. Slik er det også i vår etterfølgelse av Jesus. Min etterfølgelse av Jesus er 100% frivillig. Når Jesus sa "FØLG MEG" til sine disipler, var det like mye en invitasjon som en befaling. Må jeg lese i bibelen? Må jeg be? Må jeg gå på kristne møter? Må jeg tjene som medarbeider på Betel? Må jeg endre livsstil? Nei, du MÅ ingenting

som en kristen. Men dette er en helt feil tilnærming. Det er ikke truende når Gud gir instruks. Livet som en kristen er ingen tvangstrøye. Vi inviteres til å ta skritt. Vi FÅR LOV til å lære fra Jesus. Vi FÅR LOV til å dele troen med andre som tror. Vi FÅR LOV til å gi oss selv til fellesskapet og menigheten. Vi FÅR LOV til å snakke med Gud og høre fra Han. Å være en disippel er ikke å bli tvunget til et lovisk regelverk-liv. Disippel-livet er et stort privilegium.

Paulus sier det på denne måten til de kristne i Korint;

«Jeg har lov til alt, men ikke alt gagnar. Jeg har lov til alt, men ikke alt bygger opp.»
(1. Korinterbrev 10:23)

Disse vers er ikke gitt oss for å gi grønt lys til å leve som vi vil. De understreker først og fremst det faktum at vi kan ta både gode og dårlige valg i livet. Vår frie vilje kan ta oss på rette veier og på avveier. Uten veiledning bruker vi ofte vår frie vilje til å ta dumme veivalg for oss selv. Et eksempel kan være at vi reserverer oss i vår etterfølgelse av Jesus. Vi tar i mot Jesus som frelser, men vi holder kanskje igjen når vi utfordres til å stå opp for det vi tror på. Hva hvis familie og venner begynner å stille kritiske spørsmål? Hva hvis jeg kommer utenfor min komfortsone? Hva hvis jeg utfordres til å endre min livsstil?

Bibelen lærer oss at det er farlig å ta forbehold i vår etterfølgelse av Jesus. Vår overgivelse til Jesus skal være helhjertet. I bunnen av en helhjertet overgivelse ligger ønsket og forpliktelse om at vår vilje skal synkroniseres med Guds vilje. Å leve med forbehold er derimot å holde igjen, eller ha en utvei

hvis Jesus-etterfølgelsen blir utfordrende. Dette er ikke skrevet for å skremme deg, eller lage det vanskelig for deg. Selv de mest hardbarkede disiplene feilet og gikk på trynet. Hele tiden viste Jesus nåde og gav dem en ny start. Slik er det også med oss i dag. Poenget med å skrive dette er å understreke at overgivelsen og forpliktelsen i vår etterfølgelse av Jesus er hemmeligheten til et rikt liv som kristen.

Et brudepar velger hverandre av sin frie vilje. Når de gifter seg gir de hverandre et tydelig JA til elske hverandre. Med forpliktelsen (JA) og overgivelsen (til å elske) følger velsignelsene ved å være gift. Slik er det også i vårt forhold til Jesus. Velg å gi Jesus et tydelig JA, og velg å elske Han helhjertet. Det vil gjøre livet ditt rikere.

I Markus evangeliet kapittel 10 forteller Jesus om en rik ung mann som så gjerne vil til himmelen. Han spør Jesus hva han skal gjøre for å havne der. Jesus sier at han kan starte med å holde alle budene som står i det gamle testamentet. Den rike unge mannen blir lettet fordi han mener at han har holdt alle budene fra barndommen av. Jesus "lukter" at han her står ovenfor en ung mann som tror han har levd så bra at han fortjente å komme til himmelen. Han legger derfor opp lista ti hakk og sier at en ting mangler: Nemlig at han går bort å selger alt han eier for så å komme og følge Jesus. Jesus avslører mannens binding til rikdom. Den rike unge mannen blir bedrøvet fordi han ikke hadde lyst å gi fra seg rikdommen sin. Jesus sitt poeng var ikke å ta pengene fra den unge mannen, men å illustrere at vi alle har våre forbehold når alt kommer til alt. Jo flere av disse forbehold vi kan legge bort og jo mer overgivelse vi har til Gud, jo mer spennende og rikt blir livet i etterfølgelse av Jesus.

2. Hjelperen DHÅ

Det er mange som tenker at de første kristne hadde et lettere og bedre utgangspunkt enn oss når de skulle følge Jesus. De hadde jo tross alt Jesus fysisk til stede. Å følge etter Jesus i dag kan lett oppleves som å bli overlatt til deg selv, med ei tykk bok og en Gud som kanskje hører meg langt der borte.

Jesus var fullstendig klar over at det ville bli et vakuum eller tomrom etter at han reiste hjem til Gud. Han gav derfor disiplene sine et klart og tydelig løfte om at de skulle få en hjelper som skulle være nær dem.

Etter litt venting kom Han som Jesus hadde gitt løfte om, på pinsedag (les apostlenes gjerninger kap. 2). Den Hellig Ånd kom og flyttet inn hos alle troende. Det store skiftet er at Jesus *blant* dem ble endret til Den Hellig Ånd *i* dem. Det er denne realiteten vi lever i nå. Den Hellig Ånd er Gud på jorden. Bibelen beskriver nemlig en treenig Gud som består av Gud (Faderen), Jesus (Sønnen) og Den Hellige Ånd (hjelperen). På samme måte som vannmolekylet H₂O kan fremstå som både is, vann og damp, er også Gud EN men åpenbart som tre personer; Faderen, Sønnen og Ånden. Det viktige med dette er at du ikke er aleine, men at Gud selv har flyttet inn ved Den Hellig Ånd. At Den Hellige Ånd bor i oss som tror er ikke noe vi trenger å gjøre til noe mystisk eller merkelig. Den Hellige Ånd er gitt som en gave. Han er en person som du kan bli bedre kjent med.

La oss peke på noen av de områder hvor Den Hellige Ånd er hjelperen i våre liv:

- I. Den Hellige Ånds primære oppgave er å gjøre Jesus stor i våre liv. Han virker på innsiden av oss slik at Jesus får den plassen han fortjener.
- II. Den Hellige Ånd beskrives som kilden til livet med Gud. Dersom du måtte løpe til en rennende bekk hver gang du skulle ha vann, ville du opplevd det som tungvint. Virkelig heten for oss i Norge er at vi har innlagt vann. Vannet er derfor lett tilgjengelig. På samme måte gjør Den Hellige Ånd det gud dommelige veldig tilgjengelig. Ved Den Hellige Ånd flytter Gud inn i vårt liv. Gud blir nærværende. Han bor på innsiden av oss. Billedlig talt har vi fått innlagt vann.
- III. Den Hellige Ånd hjelper oss og gjør oss frimodige når vi skal dele vår tro. Jesus sa at Den Hellige Ånd skulle gi oss kraft til å vitne om Jesus. Benytt deg av den kraftkilden, slik at flest mulig får høre de gode nyhetene om Jesus.

Kanskje du syns det er vanskelig å forholde deg til noe som er usynlig? Husk at både kjærlighet, vind og elektrisk kraft også er usynlige, men likevel høyst virkelig. Virkeligheten vi er omgitt av forteller om en verden der det synlige og usynlig lever side om side. Den Hellige Ånd er usynlig, men velg å gjør deg kjent med han. Han bor ved troen i ditt hjerte.

«Men jeg sier dere sannheten: Det er det beste for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke talsmannen til dere. Men når jeg går bort, da kan jeg sende ham til dere.»
(Johannesevangeliet 16:7)

3. Åndens frukt

Har du noen gang merket deg at folk som har levd lenge sammen ofte begynner å ligne på hverandre. Jeg tenker ikke fysisk, men i væremåte og personlighet. Vi påvirkes av de vi omgås mye og lenge. Slik er det også i vandringsen med Jesus. Resultatet av Jesus-etterfølgelse er Jesus-likhet.

Skal vi forandres? Er vi ikke gode nok som vi er? Her må vi ha to tanker i hodet samtidig. På den ene siden skal vi være fornøyd med den vi er. Gud har skapt oss til den vi er. Vi er alle originale, unike, enestående og av uendelig verdi. Gud liker mangfold, derfor skal vi ikke sammenligne oss med andre og prøve å være en annen enn den vi er. Men som mennesker som synder for Gud er vi ikke fornøyd med slik vi er. Det nye livet i Gud vil livsendring, modning og utvikling. Vi vil gjerne bli den beste versjonen av oss selv. På enkelte områder oppnår vi endringene vi ønsker. På andre områder finner vi ikke kraften til endring. Vi havner i gamle hjulspor og klarer ikke legge bort uvaner og synder.

Kanskje du har det slik som folk flest. De områder vi helst kunne tenke oss endring på, er ofte de områder hvor vi sliter mest med å få til endring. Eksempelvis er vi alle ganske selvopptatt og egoistisk i oss selv. I Jesus oppdager vi karaktertrekkene som representerer det motsatte. I Galaterbrevet 5:22 står det at disse er; Kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, tålmodighet og selvbeherskelse. Dette kalles for åndens frukt. Å bli mer lik Jesus handler om å preges av disse karaktertrekkene. Slike frukter kommer ikke i kilosekker, og de kan ikke kjøpes for penger. Naturlige frukter som eple og

pære kommer kun når greinene er koblet til et tre. Slik er det også med åndens frukt. De kommer som et resultat av at vi er koblet på Jesus.

«Når dere bærer mye frukt, blir min Far forherliget, og da er dere mine disipler.» (Johannesevangeliet 15:8)

«Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg og jeg i ham, han bærer mye frukt, men uten meg kan dere intet gjøre.» (Johannesevangeliet 15:5)

En disippel er i følge evangelisten Johannes en frukt bærende kristen. Det er ikke tilfeldig at Gud bruker bilde med frukt når han skal forklare hvordan utviklingen skjer i kristne menneskers liv. Frukt kommer ikke som en prestasjon eller som en gave. Frukt kommer som et resultat av en prosess hvor Gud virker i oss.

Hvilke redskaper bruker Gud når jeg skal bli mer lik Jesus?

I. Bibelen - Guds Ord

Det første redskapet Gud bruker når livene våre skal formes og forvandles, er Bibelen. Bibelen lærer oss hvordan vi skal leve og den har en forvandlende kraft i seg.

«Hele skriften ble gitt oss fra Gud og er uvurderlig når det gjelder å lære oss det som er sant. Den hjelper oss til å se det som er galt i våre liv. Den irettesetter oss og hjelper oss å gjøre det som er rett. På denne måten blir alle som tror på Gud, i stand til å gjøre det som er rett og godt.»
(2. Timoteus brev 3:16-17 - Living Bible)

Har Bibelen forvandlet deg? Det fins en artig historie om en nyomvendt kannibal på en stillehavsøy som satt ved en stor gryte og leste i Bibelen. En antropolog kom bort til han og spurte hva han gjorde. Den innfødte kannibalen svarte; «Jeg leser i Bibelen». Antropologen trakk på skuldrene: «Vet du ikke at moderne siviliserte mennesker har forkastet den boka for lenge siden? Du bør ikke kaste bort tiden på å lese i den». Kannibalen målte han fra hodet til føttene og svarte: «Sir, hvis det ikke hadde vært for denne boka, vill du havnet i denne gryta!».

Guds ord hadde forvandlet både livet og appetitten til kannibalen.

Historien er en god illustrasjon på hva som skjer med et menneske som begynner å forholde seg til Bibelen som Guds ord. Bibelen forvandler!!

Leser du bibelen? Aldri! Forventer du da at troen skal vokse? Nja...

Forvandling skjer gjennom kapittel og vers. Når jeg lærer å kjenne Guds ord og Guds vilje begynner også fruktene å utvikle seg i mitt liv.

II. Guds kraft

Det andre redskapet Gud bruker til å forandre oss er Den Hellige Ånds kraft. Noen avsnitt tidligere i dette heftet har vi belyst at Gud ikke ville la oss være tilbake aleine på denne jorden, når Jesus reiste til himmelen. Han sendte oss sin ånd som en hjelper. Den Hellige Ånds oppgave er å gjøre Jesus stor for oss, slik at vi kan forvandles til hans likhet.

III. Omstendigheter

Guds ideelle framgangsmåte når Han vil forandre oss, er å få oss til å lese Bibelen. Der oppdager vi Guds storhet, Jesu kjærlighet og vi finner ut hvordan vi skal leve. Vi oppdager vår avhengighet av Den Hellig Ånd for å skape forandring. Dessverre er mange av oss sta, og vi lar oss ikke forandre så lett. Derfor benytter Gud et tredje redskap; omstendigheter vi lever under. Problemer, nød, sorg, vanskeligheter, stress får alltid vår oppmerksomhet. Den kjente forfatteren C.S. Lewis sa en gang at "Gud hvisker til oss i våre gleder, og Han roper til oss i vår nød".

Vi påfører ofte oss selv problemer gjennom dumme beslutninger, dårlig dømmekraft og synder. Andre ganger skyldes problemene andre mennesker. Iblant er det djevelen som er skyld i det som skjer. Guds ord sier at det ikke er kilden til problemet som er det mest betydningsfulle for våre liv, men måten vi møter problemene på. Av og til må det tøffe omstendigheter til for at vi lærer eller søker Jesus. Det betyr IKKE at Gud sender vanskeligheter, men at Gud har evnen til å bruke omstendigheter til å lære oss noe gjennom dem. Gud kan bruke enhver situasjon til få oss til å vokse, hvis vi slipper han til.

MÅLET MED JESUS-LIKHET

Når Åndens frukt blir beskrevet i Galaterbrevet 5:22, står åndens frukt i entall. Åndens frukt ER KJÆRLIGHET!! Intet mer og intet mindre. Resultatet av et liv tett på Jesus er kjærlighet. Om du ser for deg frukten appelsin, kan du tenke deg at navnet på appelsinen er kjærlighet. Deles

appelsinen opp vil du se at den inneholder mange appelsinbåter. Kjærlighetens appelsinbåter er glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet og tålmodighet. Disse kvalitetene er med på å uttrykke kjærligheten.

Utgangspunktet for skapelsen er kjærlighet. Drivkraften til Guds frelse i Jesus er kjærlighet. Endemålet med vårt fellesskap med Gud er kjærlighet. Bibelen sier at Gud er kjærlighet. Dersom du sikter inn livet ditt på Gud, sikter du på et liv i kjærlighet.

«Og dette er kjærligheten: at vi lever etter hans bud. Dette budet har dere hørt fra begynnelsen, og det skal dere følge.» (2. Johannes brev 1:6)

1. Relasjonen

I de to første kapittel i dette heftet har vi fokusert på tro, dåp, menighet og på hva det vil si å være en disippel av Jesus med fokus på etterfølgelse, Den Hellige Ånd og på åndens frukter. I dette kapittelet skal vi å ha en praktisk tilnærming til hvordan din nye hverdag med Jesus kan se ut. Vi skal se på hvordan relasjonen med Jesus kan pleies på daglig basis.

Gjennom troen på Jesus er det nå etablert et nært fellesskap med Han. I din nye hverdag er Jesus nær både i din munn og i ditt hjerte (Romerbrevet 10:8). Gud bor i deg og du kan snakke med Han hver dag. Før Jesus skulle reise til himmelen tok han disiplene til sides for en alvorsprat. De skulle nå klare seg uten han fysisk tilstede. Jesus trengte derfor å presisere noe svært viktig for dem. Han sa:

«Jeg kaller dere ikke lenger for tjenere, for tjeneren vet ikke hva hans herre gjør. Jeg kaller dere venner, for jeg har sagt dere alt jeg hørt fra min Far.»
(Johannesevangeliet 15:15)

Det Jesus understreker her er at vi inviteres til et tillitsfullt vennskap med Han. Venner er fortrolige. Venner deler liv. Jesus vil være vår fortrolige venn. Når Jesus taler om vennskap handler dette om dybden på relasjonen. Du vet hvem en betjent er, men en venn kjenner du. Det daglige livet med Jesus skal være en vennsrelasjonen som vokser seg stadig sterkere.

«Gud er trofast, han som har kalt dere til fellesskap med sin Sønn, Jesus Kristus vår Herre.»
(1. Korinterbrev 1:9)

BIBELN

Bibelen er Guds ord og ved å lese den blir du kjent med Jesus.

«I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham; uten ham er ikke noe blitt til av alt som er til. I ham var liv, og livet var menneskenes lys. Og lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det.

En mann stod fram, utsendt av Gud. Johannes var hans navn. Han kom for å vitne; han skulle vitne om lyset, så alle skulle komme til tro ved ham. Det var ikke han som var lyset, men han skulle vitne om lyset. Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke. Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham.

Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn — de som tror på hans navn. De er ikke født av kjøtt og blod, ikke ved menneskers vilje og ikke ved manns vilje, men av Gud. Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, den herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.»
(Johannes evangeliet 1:1-14)

Forfatteren Johannes sidestiller her Guds ord og personen Jesus. Han sier at dette er identiske størrelser. Hvis Jesus er viktig for oss er også Guds ord viktig for oss. Intimitet med Jesus går gjennom kapittel og vers.

Hva gjør så regelmessig Bibellesning med oss?

I. Å lese Bibelen styrker vår tro

Akkurat som vi trenger mat regelmessig for å bli sunne og sterke, slik trenger vi regelmessig påfyll av Guds ord for å få en sunn og sterk tro. I Bibelen refereres det til sterk og svak tro, til stor og til liten tro. Dette innebærer at troen vår kan påvirkes både i positiv og negativ retning. Det er Guds ord som skaper tro i oss når vi er åpne og tar i mot det. Å lese i Bibelen vil derfor styrke troen vår.

«Så kommer da troen av budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.» (Rømerbrevet 10:17)

II. Å lese Bibelen fornyer vårt sinn

Ingenting preger vår væremåte mer enn vår tankegang. Måten jeg lever på kommer av måten jeg tenker på. Tanken kommer alltid før handlingen. Dersom du ønsker å ta tak i ditt eget liv, må du gjøre noe med sinnet (tankene). Sinnet er en slagmark for godt og vondt. Her utkjemper kampen om ditt liv og ditt levemønster. Nettopp derfor vil Gud at vi skal få en tankegang som er preget av Hans input. Livsforvandling ligger i et sinn som daglig fornyes i tråd med Guds ord.

«Følg ikke verdens tenkemåte, men la Gud forandre deres måte å tenke på, slik at dere blir som nye mennesker. Da skal dere forstå det Gud vil: Hva som er rett, hva som gleder ham og hva som er fullkomment godt i hans øyne.» (Rømerbrevet 12:2)

«For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og ben, og dømmes hjertets tanker og planer.» (Hebreerbrevet 4:12)

III. Å lese Bibelen gir oss en rettesnor for livet

«Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti.» (Salme 119:105)

Bibelen kan hjelpe deg i små og store valg gjennom livet. Selv om Bibelen ikke alltid gir et konkret svar på hva du skal velge i en gitt situasjon, vil den gi deg gode råd om hvordan du skal gå fram i prosessen for å finne det ut. Bibelen former nemlig dine holdninger og verdier, som i seg selv er retningsgivende når en står ovenfor ulike valg. I enkelte tilfeller vil du kanskje også oppleve at et konkret bibelord er selve svaret på det dilemma du står ovenfor.

Bibelen er karakterbyggende. Den sier noe om nestekjærlighet, menneskeverd, oppriktighet, ærlighet, trofasthet og mye mer. Slike karaktertrekk er retningsgivende for livet.

Tenk hvilken mulighet du har. Du kan høre direkte fra Gud gjennom Hans ord. I gamle middelalderen var det slik at Bibelen ikke var tilgjengelig for folket. Den var forbeholdt prestene. Den eneste måten å nærme seg Guds ord på var da via en prest. Heldigvis er tilgjengeligheten til Guds ord en helt annen i dag. Ved å ta til deg av Bibelens ord gir du livet retning. På den måten deltar du i bygge troen og framtiden din.

Bibelen er tilgjengelig i mange former. Du får den i forskjellige størrelser og utgaver. I moderne språkdrakt (f.eks. www.bible.com), som studiebibel for de som vil gå litt i dybden, eller som tegneserie for de unge. Det finnes leseplaner som hjelper deg å komme gjennom bibelen på ett eller to år, eller om du vil begynne litt mer forsiktig kan du registrere

deg på www.bibel.no og få tilsendt noen vers på mail/sms hver dag. Bibelen finnes også som app for smarttelefoner. Eller hva med lydfiler fra nettet? Om du foretrekker å høre i stedet for å lese selv, kan du f.eks. prøve www.fribibel.no eller søke etter bibelen som lydbok på andre streaming- eller nedlastningstjenester. Bruk gjerne www.betel.no og trykk LAST NED.

Vårt tips er at du legger en liten plan for bibellesningen din. Fungerer ikke planen din slik du hadde tenkt, så juster den og legg lista litt lavere. Men gi ikke opp! Er du helt ny bibel-leser er det lurt å starte med Den nye testamentet, f.eks. Johannesevangeliet, Apostlenes gjerninger og de kortere brevene til Paulus, Peter og Johannes.

I Bibelen sammenlignes Guds ord med et såkorn. Ikke bli utålmodig dersom du syns det du leser er vanskelig, kjedelig eller at du ikke merker kraften i Ordet. Et såkorn tar tid for å spire. At det tar tid gjør det ikke mindre virkningsfullt. Alt begynner i det usynlige. Vit at Guds ord skaper noe i ditt liv selv om du ikke merket det med en gang.

BØNN

Akkurat som Bibelen kan beskrives som mat for oss, kan bønn forklares som lufta vi puster inn. Liv og luft henger sammen. Uten luft, ingen liv. I livet som en kristen er bønn både naturlig og livsviktig. Bønn er mye mer enn å be Fader vår. Det er også mer enn å uttrykke sine behov og ønsker til Gud, for deretter å håpe på et svar. Bønn er en måte å pleie relasjonen med Gud på. Gjennom bønn så spør jeg, ønsker jeg, søker jeg, takker jeg, lovpriser jeg og snakker jeg med Gud.

I gamle testamentet kan vi lese om at Guds nærvær var å finne i tempelets aller helligste rom. Her kunne bare øverstepresten gå inn, og han måtte ha med blod fra et offer-dyr. Hensikten med offeret var forsoning og tilgivelse for synder. Folk flest var avhengig av veiledning fra utvalgte ledere eller profeter når det gjaldt sin tro. For å komme virkelig nær Gud var veien derfor lang – den gikk via deres prester og profeter. Respekten for den hellige Gud var enorm. Enhver som henvendte seg til Gud gjorde det med stor guds frykt.

Jesus gjorde ikke Gud mindre hellig, og guds frykt sier Bibelen er en god ting. Men likevel kan vi si at hele oppfatning en av bønn forandret seg med Jesus. Da han døde på korset, ofret han seg selv en gang for alle, slik at alle som tror på ham blir rensset fra synd og kan tre fram for Gud med FRIMODIGHET.

I Bibelen står det at da Jesus døde på korset, revnet forhenget inn til det aller helligste i tempelet. Dette er et sterkt bilde/ symbol på at Guds nærvær er tilgjengelig for alle som sier ja til frelsen i Jesus. Det fins ingen hinder for å oppleve Guds nærvær. At forhenget revnet fra øverst til nederst forsterker bildet på at det var Gud som kom ned til oss, ikke vi som strakk oss opp til Han. På grunn av Jesus kan jeg daglig komme fram for Gud med frimodighet, og vite at han ser meg, hører meg og elsker meg.

«Vær ikke bekymret for noe! Men la alt som ligger dere på hjertet, komme fram for Gud i bønn og påkallelse med takk! Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.» (Filipperbrevet 4:6-7)

Når vi omgås Gud kan vi praktisere både bønn,

lovsang, sukk, klage, takk og stillhet. I fellesskapet med Han kan vi si ting som de er. Han tåler å høre det og setter pris på at du henvender deg til Han. At du henvender deg til Jesus er i seg selv et uttrykk for avhengighet og tro. Vær deg selv, vær naturlig. Snakk til Jesus som du ville gjort til en hvilken som helst annen venn i en samtale. Ordene behøver ikke være nøye gjennomtenkt eller velformulert. Snakk fra hjerte, eller rett fra levra om du vil. Gud kjenner deg uansett, så du trenger ikke holde noe skjult for Han.

Dersom du etter hvert ønsker å få enda mer struktur på bønnen din er det smart å bruke "Fader vår" som en mal eller et utgangspunkt. Jesus gav disiplene denne bønnen når de spurte Jesus om å lære dem å be. Bønnen finner du i Matteus 6:9-13. Lær den gjerne utenat, men husk at den ikke er ment som en regle du sier uten å tenke deg om. Ser du i versene før (vers 7) ser du at Jesus nettopp sier at poenget i bønn ikke er å ramse opp en masse ord. I "Fader vår" gir Jesus oss som et mønster på hvordan vi kan gi våre bønner rett fokus og innhold. Bønnen sier at det naturlige er å starte med å takke Gud og søke hans vilje. Videre kan vi bringe våre behov (det daglige brød) til Gud. Til sist oppfordres vi til å holde hjertet mykt ved å be om tilgivelse, selv tilgi andre og be om hjelp til å leve rett.

SNAKK HEMMELIGHETER MED GUD

Har du hørt om tungetale? Flere steder i Bibelen finner vi historier om mennesker som kom i berøring med Den Hellige Ånd, og begynte å "tale i nye tunger". Hva er dette? Tungetale er et tilgjengelig bønnespråk som Gud gir oss som tror

på Ham. Tungetale er å snakke et språk du ikke selv forstår, men som går "rett hjem" hos Gud. Det blir som å snakke et hemmelig bønnespråk med Gud. Det fins to ting som er helt genialt med dette.

For det første er det et språk som kan tales ut, uten at du trenger å finne ordene. Noen ganger når vi ber syns vi det er vanskelig å finne de rette ord, eller komme på hva vi skal be om. Når du taler i tunger går bønnen av seg selv.

For det andre skjer det noe flott på innsiden hos deg som ber. Den som taler i tunger, bygger opp seg selv sier. Dette er skrevet i 1. Korinterbrev 14:14. Vil du bli oppbygd? Alt blir bedre og lettere når vi er oppbygd. Å tale i tunger er som å lade dine åndelige batterier.

Markusevangeliet 16:16 sier at tungetale er et tegn som skal følge dem som tror. Vår overbevisning er at tungetale er en tilgjengelig gave for deg. Gud vil at alle skal bli oppbygd og kunne tale hemmeligheter med Han. Men det kan jo hende at noen trenger hjelp til å ta de første skritt. En baby begynner ofte med noen lyder. Språket utvikles etter hvert som det brukes.

Ta kontakt med en leder dersom du har ting du lurer på omkring tungetalen. Tungetale er selvsagt ikke ment som en belastning, men som en velsignelse. Noen har beskrevet Den Hellige Ånd som en gentleman. Det vil si at Han ikke trenger seg på eller får deg til å gjøre noe du ikke selv er klar for eller vil. Du bestemmer om du vil benytte deg av alt det gode Den Hellige Ånd har å tilby. Du får innlagt vann, men bestemmer selv om du vil skru på krana eller ikke.

«Da ble de alle fylt av Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tungemål etter som Ånden gav dem å forkynne.» (Apostlenes gjerninger 2:4)

GODE HVERDAGSVANER

Enhver relasjon som skal utvikles til et dypt vennskap trenger kvalitetstid. Kvalitetstid med kjæreste, ektefelle, venner er den naturligste ting i verden. Kvalitetstid utvikler relasjonen. Slik er det også med din Jesus-relasjon. Vårt beste tips er at du finner et tidspunkt på dagen og et sted i huset som fungerer for deg. Sett av 5 minutt, 10 minutt eller en halvtime hvor du skrur av omverden og bare bruker tid aleine med Gud.

I vår teknologiske verden er det så mye som vil forstyrre oss og stjele vår oppmerksomhet. Kanskje du kan sette telefonen på "lydløs", lukke døra eller gå deg en tur i skogen. Finn din måte og tid hvor det bare er deg og Gud.

Jesus la engang merke til at noen likte å vise seg fram når de bad. De ønsket anerkjennelse fra mennesker - litt sånn "se hvor flink jeg er". Jesus oppfordret dem da til å bruke tid med Gud helt aleine.

«Men når du ber, skal du gå inn i ditt rom og lukke din dør og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.» (Matteusevangeliet 6:6)

Hvordan Jesus selv prioriterte alenetid med Gud kan du blant annet lese om i Lukus 5:16 og 6:12.

2. Hverdagslivet

TRYGG I MIN TRO

Livet og hverdagen er full av følelser. Følelseslivet påvirker det meste av livet, også vår tro. De fleste kristne opplever at det er lett å tro når en henger med kristne venner eller reiser på en kristen leir. Mange opplever at det er tilsvarende vanskelig med troen når de møter hverdagen med familie, klassekompiser eller arbeidskolleger som ikke deler deres tro på Jesus. Hvis du lar følelsene dine få avgjøre, ut fra om du føler deg kristen eller ikke, så kommer du til å få et troliv som en berg-og-dalbane. Det er derfor viktig at du bygger på det trosfundament som er lagt – Guds Ord. I følge Guds ord kan du vite at du er et Guds barn, uavhengig av dagsform, følelser eller omstendigheter. En slik tryggheten omkring din frelse er helt avgjørende i møte med din nye hverdag som et Guds barn.

Bibelen forklarer oss at det fins tre hovedutfordringer som kan påvirke vår hverdagstro. Disse tre omtales i Bibelen som I. Kjødet II. Djevelen og III. Denne verden. Kjødet handler om den menneskelige natur som søker sitt eget, ikke Gud. Djevelen er troens motstander. Han vil gjerne anklage deg og hviske inn i dine tanker at du ikke er god nok. Han vil prøve å ødelegge troen din og fortelle deg at Gud ikke er en realitet. Den tredje utfordringen kaller Bibelen for ”denne verden”. Denne verden har i sitt vesen vendt ryggen til Gud. Dette betyr at det i de færreste familier, på de færreste arbeidsplasser eller skoleklasser vil være Jesus og troen som er det mest naturlige og sentrale samtaleemne. Det åndelige klima i denne verden er ikke at troen på Jesus blir heiet fram.

Tvert i mot prøver denne verden å undergrave troen, motarbeidet håpet og forurensede kjærligheten. Din tro får altså i utgangspunktet ingen drahjelp i ditt møte med denne verden. Det betyr at det er livsviktig at du møter din verden med en innebygget trygghet i din tro. En tro som gjør at du blir stående stødig uansett kommentarer eller prøvelser som møter deg.

Ikke la følelsene som kommer få være piloten ditt liv. Følelser kommer og går. Om du føler deg kristen eller ikke har ingenting med troen på Jesus å gjøre. Av og til føler jeg meg forelsket, av og til ikke. Av og til føler jeg meg gift, av og til ikke. Hvis følelsene skulle være sjefen i et ekteskap, så vil mange dager vært preget av usikkerhet og utrygghet.

Det avgjørende i være ekteskap er at det en dag ble sagt JA, at vi har ring på fingeren og at vi har en vigselstest som sier hvem vi er gift med og når det skjedde.

Frelsen i Jesus handler ikke om dine følelser men om at ”Det står skrevet”. Bibelens ord og bibelens løfter er vårt sannhetsvitne.

*«Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.»
(Johannesevangeliet 1:12)*

*«Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn.»
(1. Johannes brev 5:13)*

Hvem er det som skal vite at de har evig liv? Jo de som tror på hans navn. Tro er å lene seg på Guds løfter og stole på han selv om du ikke ser han med dine fysiske øyne, føler han eller forstår alt.

FRIMODIG I MIN TRO

Se for deg at Segway skulle etablere seg i Norge. Som en promotion deler de ut en gratis Segway til alle dem som vil ha, så sant en melder seg innen fristen er ute. Tilbudet blir ikke annonsert via aviser og TV, men tilbudet skal bare spres gjennom jungeltelegrafene. Da ville det være en smule egoistisk å ikke dele nyheten med noen. Gode nyheter er til for deles.

Evangeliet betyr gode nyheter. Det er gode nyheter om at Gud gjerne vil komme i kontakt med deg, og at veien heter Jesus Kristus. Han kan tilgi og sørge for et evig vennskap med Gud. Gratis er det og du kan benytte deg av tilbudet helt til det en dag er for seint (fristen utløper). For seint er det når Jesus kommer igjen eller du skulle dø. Troen på Jesus er personlig, men den er ikke ment å være privat. Den er ment å deles med venner og familie, ja med hele verden.

Alle erfarer at vi mennesker gjerne deler positive endringer i våre liv. Tenk bare etter. Alle forteller med begeistring når de skal fikk en god karakter på eksamen, når de skal gifte meg, når de skal få barn, når de får ny jobb osv. Men slik bør det også være når vi tar i mot Jesus.

Peter og Johannes ble stilt for rådet og truet til å slutte å snakke om Jesus. De sa:

*«Døm selv om det er rett i Guds øyne å adlyde dere mer enn ham. For vi kan ikke la være å fortelle om det vi har sett og hørt.»
(Apostlenes gjerninger 4:19-20)*

Legg merke til at de her sier at de forteller om det de selv har sett og hørt. Å fortelle gode nyheter handler ikke om at du har alle svar, eller har så mye kunnskaper om Bibelen. Bibelen kaller det for ”å vitne”. Et vitne i en rettssak forteller bare om det han/hun har sett og hørt. Vi kan garantere deg at din bibelkunnskap eller dine kloke svar på vanskelige spørsmål ikke er det som når inn i hjertene på dine venner. Men ditt personlige vitnesbyrd når inn. Fortell om det du har sett, hørt og opplevd. Det som er selvopplevd er ekte og kan ikke tas i fra deg.

Nei, dette klarer jeg ikke, tenker kanskje du nå? Joda, det er egentlig ganske enkelt, men det kan koste egoet ditt litt. Du må kanskje ut av din komfortsone. Her skal du få en kortfattet ”gi det videre”-guide:

I. Hva skal jeg gi videre?

Gode nyheter. Gud elsker deg. Jesus tilgir. Tro på Jesus. Han frelser. Du kan bli et Guds barn. Fortell hva Gud har gjort for deg. Du har et vitnesbyrd – lær deg å sette ord på det.

II. Til hvem skal jeg gi videre?

Jesus døde for alle mennesker. Se rundt deg. I din verden finnes det folk som ikke kjenner Jesus. Start der.

III. Hvorfor skal jeg gi videre?

«Dette er godt og noe Gud, vår frelser, gleder seg over, han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten og kjenne.» (1 Timoteus brev 2:3-4)

IV. Hvordan skal jeg gi videre?

Lær av Jesus. Vær menneskelig, ikke merkelig. Vær

en venn. Vær sammen med folk i deres hverdag. Bry deg, vis respekt, vær en samtalepartner og vær frimodig. Heis reint flagg blant venner og kolleger. Vær tydelig på hvem du tror på. Da får du respekt og tillit. Da vil folk før eller seinere spør deg hva du tror du. Når anledningen byr seg, så grip den!!

V. Vær en BRO-bygger!

En god huskeregel er å tenke på seg selv som en BRO-bygger mellom dine venner og Gud. BRO består av tre bokstaver, som hver for seg kan utgjøre et såkalt akronym.

B = BØNN

Be for dine venner. Bønn bringer mennesker til Gud.

R = RELASJON

Relasjoner utvikles ved å bruke tid på dine venner.

O = ORD

Ord må til for at tro skal skapes. Samtal, still spørsmål, del vitnesbyrd og formidle budskapet om Jesus.

3. Ny livsstil

Å LEVE TIL GUDS ÆRE

Vi kaller det å få livet i gave når et menneske mot alle odds blir bra igjen etter en livstruende sykdom eller ulykke. Felles for mennesker som hatt slike opplevelser er ofte at de har fått et nytt fokus i hverdagen. Livet er ikke lenger en selvfølge. Vi har fått et nytt liv da vi tok i mot Jesus som vår frelser. Derfor er en helt naturlig konsekvens at vi ønsker å vise vår takknemlighet til Gud, og gi noe tilbake til Ham. Jesus døde for oss, derfor vil vi nå leve livet for Ham. Dette er grunntonen i tilbedelse. Å tilbe Gud er noe alle troende gjør når de på forskjellig vis ærer Ham med livet sitt. Mange forbinder tilbedelse med å synge lovsang. Lovsang er en flott måte å uttrykke tilbedelse på, men det er langt fra den eneste måten. Alt vi gjør og holder på med i hverdagen kan være tilbedelse, dersom vi gjør det til Guds ære.

I en av sine illustrerte fortellinger sier Jesus (Matteusevangeliet 25): "Det dere har gjort mot en av disse mine minste, det har dere gjort mot meg". Jesus sier at det å bry seg om mennesker og vise godhet er en handling av tilbedelse.

Når Jesus skal oppsummere hva et liv i tilbedelse handler om, sier han:

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det første og det største budet. Men det andre er like stort. Du skal elske din neste som deg selv. På disse to budene hviler hele loven og profetene.» (Matteus 22:22-24)

Alle bud og regler kan altså sammenfattes i et bud om å ELSKE Gud, mennesker og seg selv. Et liv i tilbedelse handler om å elske Gud og med-mennesker. Å elske er et verb, det er en handling og det er praktisk. Det dreier seg om hvordan man møter mennesker, situasjoner og omstendigheter. Det handler om hvilke prioriteringer vi gjør, hvilke verdi man velger og hvordan man forvalter sine talent og eiendeler.

Tilbedelse handler om å gi seg selv til Gud, med alt du eier og har. Tilbedelse handler om å leve til Guds ære.

PINSEMENIGHETEN
HOMMERSÅK